
NAWYLICZAĆ SIĘ (2) *vb pf*

3 sg m con by sie nawyliczał (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Pf od „wyliczyć” ‘wymienić wszystko’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt i nadmierność; tu: con z przeczeniem wyraża niemożliwość pełnej realizacji (2) :

*nawyliczać się czego (1): Y długoż trwał on Sául Krol s poyśrżodká obrany? [...] Nuż też Roboam [...]. Nuż oni inŕzy Krolowie/ [...] á ktoby ŕie y tego ŕnadź nie náwyliczał. *MycPrz* II B[3].*

*Ze zdaniem dopełnieniowym (1): á ŕnadź człowiek by ŕie nie náwyliczał [!]/ iákieby ŕzkody przyść mogły z wzięcia [króla] s poyśrżodká ŕiebie *MycPrz* II B.*

Formacje współrdzenne cf LICZYĆ.

ZCh